Jarmila a její cesta životem

Rytmus – od klienta k občanovi o.p.s.

V ústavu

Jarmila žila v ústavu od svých 12 let, do té doby byla se svou rodinou.

V srpnu 2014 byla v rámci transformace začleněna k těm, kteří mohli ústav opustit.

Náš tým pracoval s Jarmilou od srpna 2014 do února 2015, kdy se přestěhovala do svého bytu.

U Jarmily se střídaly pocity – těšila se na nový byt, zároveň měla obavy

- nebude mít práci
- nemá v Dalovicích kamarádku
- kdo jí bude pomáhat
- v Dalovicích to vůbec nezná……

Tým lidí z DOZP neupozornil na nic, čemu by se měla věnovat zvýšená pozornost.

Před odchodem psychiatr Jarmile navýšil léky na uklidnění, prý byla nervózní.

Díky průtahům a pozdějšímu dokončení úprav bytu, byl několikrát termín stěhování měněn. Jarmila žila v nevědomosti, kdy přijde den D.

První dny po přestěhování

Odmítání registrace u lékařů - „komplikovaných a problematických lidí“.

Snaha vysvětlit nám, jak velké riziko přináší přestěhování z ústavu. „tam je jim líp“.

Postupné změny

Jarmila začala chodit do dílen, do školy.

Poznávala okolí svého bydliště, učila se s asistenty jezdit MHD, rozhodovat se v běžných záležitostech (co nakoupit, co bude jíst, co bude dělat).

Jezdila s asistenty za kamarádkami, které se také odstěhovaly do stejného města.

Zlom

Sousedi si začali stěžovat na noční hluk v bytě Jarmily, křik, bušení.

Jarmila byla apatická. Přestala se o sebe starat, nezvládala jednoduché úkony (najíst se, čištění zubů, oblékání, dojít si na toaletu….).

Co se dělo

Návštěva psychiatra a jeho reakce „**Co jste čekali“**.

Přivolání záchranné služby a další reakce „**Dokud si neublíží, nemůžeme jí pomoci.**“ Aplikace depotní injekce bez ohledu na množství léků, následné předávkování a odvoz na kardiologii.

Oznámení opatrovníkovi a jeho reakce „ **To Jarmila takhle jednou za čas má. Za dva měsíce se uklidní**“ - pro službu úplně nová informace.

Rizika a reakce na ně:

Stížnosti na Jarmilu podávají sousedi na obec, odchytávají asistenty a nadávají.

Proběhla schůzka s nájemníky domu, snaha o vysvětlení situace. Nakonec se jedna obyvatelka domu stala naší asistentkou a podporuje Jarmilu i nadále. Situace se pomalu uklidňovala.

Obava pracovníků, jak se situace zvládne.

Případová porada s Fokusem, koblihové třídění – odpovědnosti pracovníků, schůzka s psychiatrem, supervize, týdně případové porady, zvýšená asistence, na asistence se chodí ve dvou lidech.

Zjišťování příčiny.

Případové sezení v ústavu - transformační tým, bývalé pracovnice, co dobře znaly Jarmilu, její psychiatr, tým Fokusu, naše služba. Tam jsme se konečně dozvěděli, jaké jsou první projevy Jarmily nepohody a jak nepohodu řešili.

Aby byla Jarmila v pohodě, je důležité - vědět co ji baví a dává smysl, chodit do práce a mít okolo sebe lidi, kterým důvěřuje.

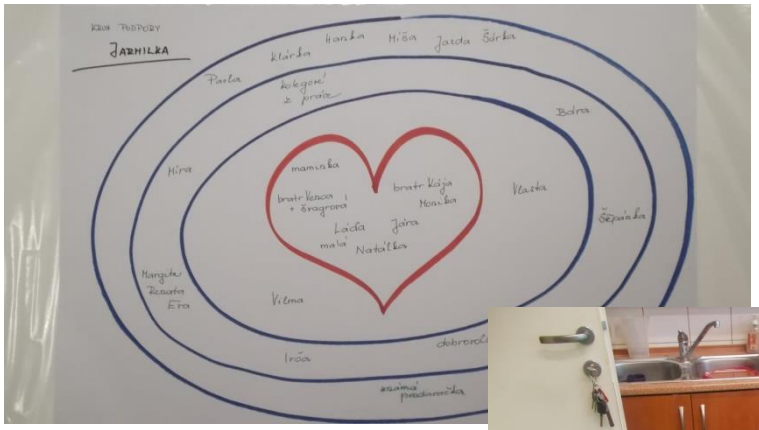

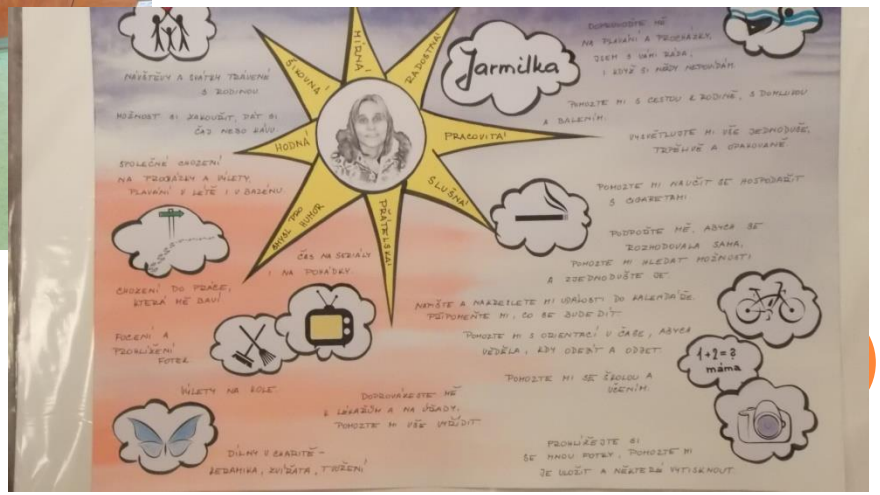

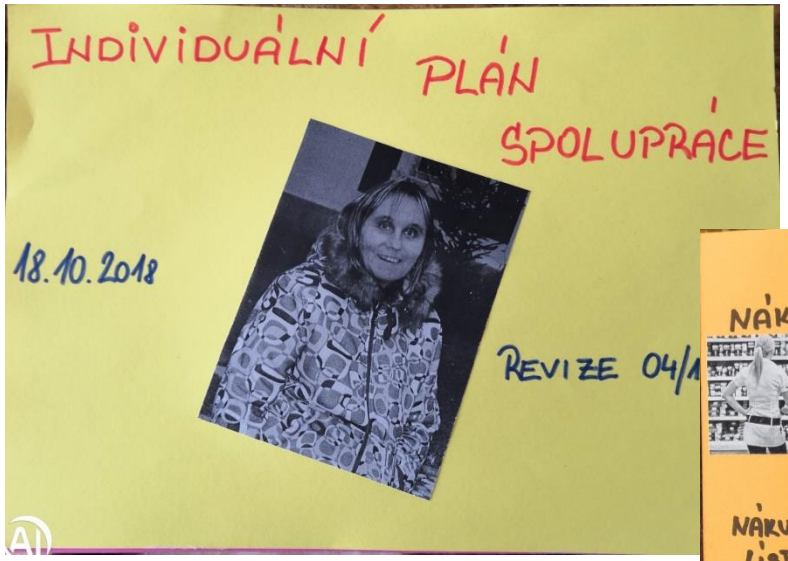
INDIVIDUÁLNÍ PLÁN SPOLUPRÁCE
18.10.2018
REVIZE 04/1

NÁKUP
VEČEŘE
DOSTATEK VODY
OBLÉKÁNÍ
TŘÍDĚNÍ PRADLA
NÁKUPNÍ LÍSTEK
CHLEBA
JOGURTY
MLEKO
OVOCE
RÝŽE
MASO
ŠUNKA
PIVO
KÁVA
PRANÍ
ÚKLID
VAŘENÍ
OPRAVY

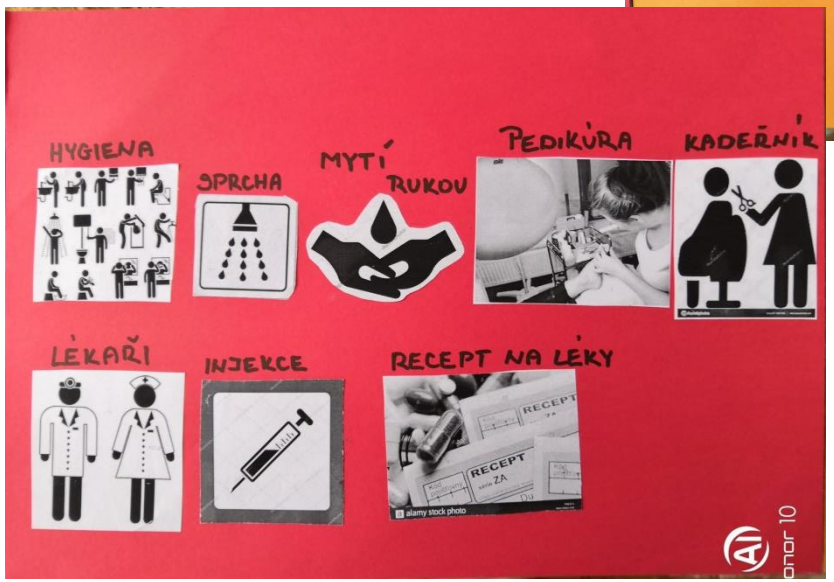
HYGIENA
SPRCHA
MYTÍ RUKOU
PEDIKÚRA
KADEŘNÍK
LÉKAŘI
INJEKCE
RECEPT NA LÉKY
RECEPT

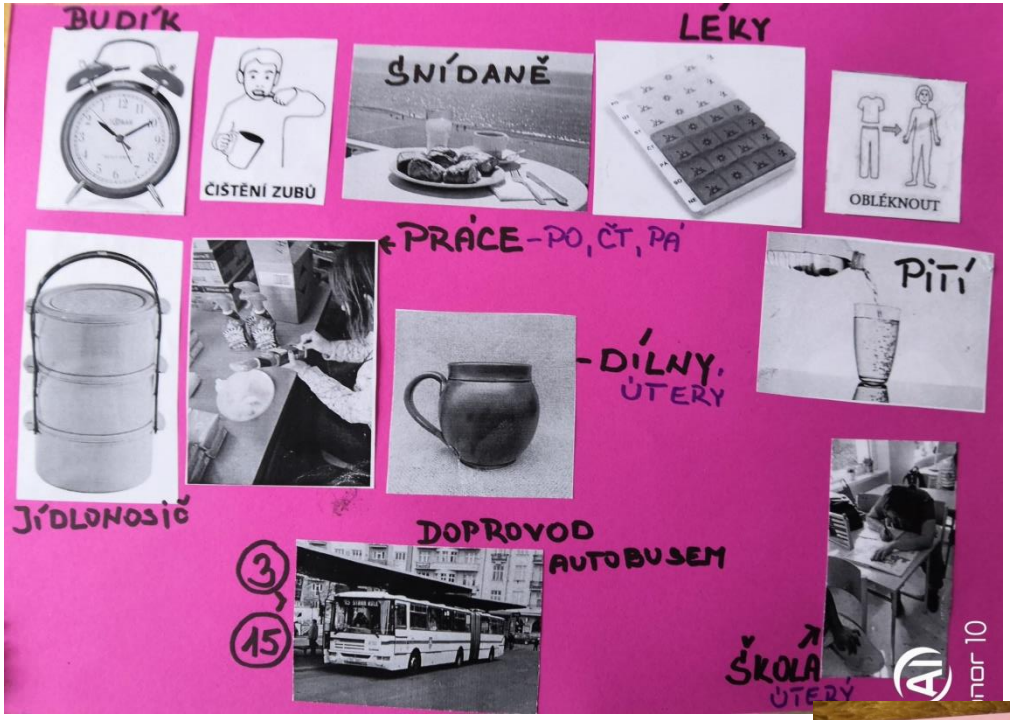
BUDÍK
ČIŠTĚNÍ ZUBŮ
SNÍDANĚ
LÉKY
OBLÉKNOUT
PRÁCE - PO, ČT, PÁ
PITÍ
- DÍLNY, ÚTERÝ
JÍDLONOSIČ
DOPROVOD AUTOBUSEM
3
15
ŠKOLA ÚTERÝ

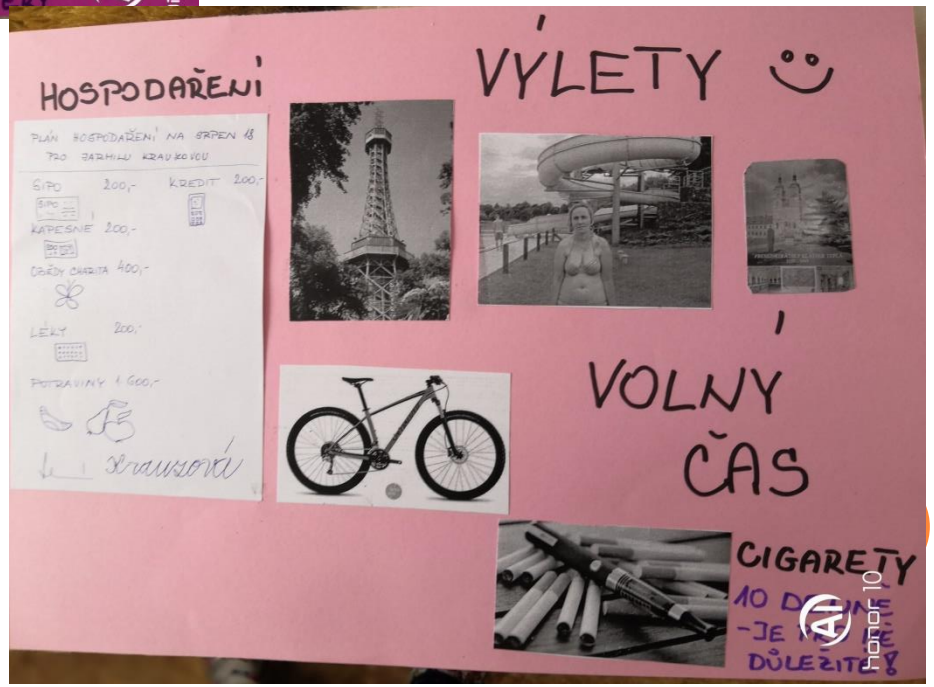
HOSPODAŘENÍ
PLÁN HOSPODAŘENÍ NA SRPEN 18
PRO ZAHRILU KRAUSKOVOU
SIPO 200,-
KREDIT 200,-
KAPESNÉ 200,-
OBĚDY CHARITA 400,-
LÉKY 200,-
POTRAVINY 1 600,-
Krausová
VÝLETY
VOLNÝ ČAS
CIGARETY
10 DOLINE
- JE MI NE DŮLEŽITÉ!

Koblihové třídění – klíčové odpovědnosti personálu

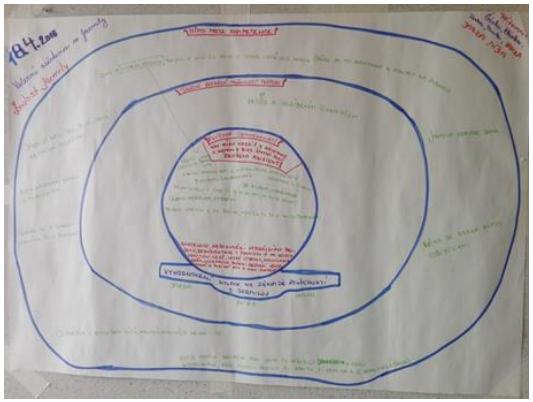

Obava asistentů, že si nevšimnou psychické změny u Jarmily.
Sezení s klíčovými asistenty, kteří znají Jarmilu velmi dobře.
Předávání zkušeností novým asistentům.

Kdy odchází asistent a ví, že je Jarmila v pohodě?

Jarmila je usměvavá, vypráví příběhy z minulosti, vzpomíná, je klidná, má chuť na cigárko, špulí pusu, prosazuje si svoje ☺
Asistent ví, že může odejít asistence.

Čím můžeme nepohodě předejít, případně zmírnit.
Motivace k oblíbeným činnostem – například společné sledování seriálu, čtení z knihy, společné cigárko, naslouchat, zapojit Jarmilu do dění v obci.

Stabilita

Jarmila se po 4 měsících s podporou služby postupně vracela do normálu.

Začala docházet do školy, dílen, začala pracovat na 4 hodiny denně. Jezdila za rodinou. Chodila na návštěvy ke kamarádkám. Jezdila na výlety, podařilo se najít dobrovolníka.

Služba vyhodnotila, že lze postupně snižovat asistenci, Jarmila dávala najevo, že už nás tolik nepotřebuje. Asistence časem snížena z 12 hodin na cca 3 - 4 hodiny denně.

A jsme na začátku, ale už poučeni, víme o rizicích a pracujeme s nimi.

Znova nastává krize, Jarmila je v nepohodě.

Situace je horší, než předešlá. Psychický stav je špatný. Přidávají se halucinace.

Navýšení asistence, včasná návštěva psychiatra, komunikace s okolím, zapojení nového opatrovníka do řešení situace, případová porada s Fokusem.

Práce s riziky (projevy nepohody) – vyhodnocení situace na asistenci.

Zapojení opatrovníka do řešení – nebyli jsme v tom sami.

Díky týmu asistentů okolo Jarmily je v současné době schopna fungovat jako běžný občan.

O rizicích víme a jsme připraveni je řešit, nejlíp jak umíme.

Zkušenosti předáváme dál, novým kolegům.

Rizika a jejich řešení jsou součástí plánu spolupráce.

Říkáme si o podporu opatrovníkovi a dalším návazným službám.

Nebojíme se pojmenovat rizika, nejde o selhání, pracujeme s nimi, jsou součástí života každého z nás a strach z rizika by neměl být překážkou v tom, aby člověk žil, tak jak chce, s náležitou podporou.